

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษา
และสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน

Factors Affecting the Sexual Risk Behaviors of Undergraduate
Students, Major of Physical Education and Health Education, Faculty
of Education and Development Sciences,
Kasetsart University, Kamphaengsaen Campus

สมบุญ ศิลป์รุ่งธรรม^{1*}
Somboon Silrungham^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และลักษณะการพักอาศัย 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน และการเห็นคุณค่าในตนเอง และปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน เป็นตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-5 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ปีการศึกษา 2557 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ จำนวน 245 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบอิสระ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ระยะที่ 2 การศึกษาเจตคติและการเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลอง One-group pretest-posttest design วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้ในการเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ปีการศึกษา 2558 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ จำนวน 16 คน ที่มีคะแนนทดสอบก่อนการทดลองต่ำสุด โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามเจตคติแบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ (ชุดเดียวกับระยะที่ 1) วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
* Corresponding author : e-mail : fedusbs@ku.ac.th

ผลการวิจัย พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา มีค่าเท่ากับ 2.79 อยู่ในระดับปานกลาง
2. นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่มีเพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และลักษณะการพักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ปัจจัยที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ เรียงลำดับตามสัมประสิทธิ์การทำนาย ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน โดยตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตได้ร้อยละ 74.90 ส่วนตัวแปรการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตได้
4. ค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเท่ากับ 3.00 และ 3.95 ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง
5. ค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา หลังเข้าร่วมกิจกรรม สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ปัจจัย, พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ, เจตคติ, นิสิตปริญญาตรี

Abstract

The research was divided into two stages. The first stage to study the sexual risk behaviors of undergraduate students. This stage was a survey research. Purposes of the study were: 1) to study the sexual risk behaviors of undergraduate students, major of Physical Education and Health Education, Faculty of Education and Development Sciences, Kasetsart University Kamphaengsaen Campus. 2) to study the sexual risk behaviors of undergraduate students, major of Physical Education and Health Education, Faculty of Education and Development Sciences by gender, age, class level and nature of accommodation 3) to study situation factors including neglecting cultivated in sexuality and influence of friends to sexual risk behaviors, psychological factors including the future orientation-self control and self-esteem and psycho-situational factors including the attitude towards sexual risk behaviors and the perception about sexuality from the media that could predict sexual risk behaviors of undergraduate students, major of Physical Education and Health Education, Faculty of Education and Development Sciences. The samples were 245 undergraduate students, year 1 to 5, major of Physical Education and Health Education, Academic Year 2014, Faculty of Education and Development Sciences, randomly selected by Stratified Random Sampling. The questionnaires with 6 rating scales were used for collecting and were subsequently by percentages, mean, standard deviation, t-test independent, One way analysis of variances and Stepwise Multiple Regression Analysis. The second stage to study on attitudes and changing attitudes towards sexual risk behaviors of undergraduate students. This stage was an experimental research (Quasi-experimental designs) by using the experimental One-group pretest-posttest design. Purpose of the study was: to compare the attitude towards sexual risk behavior of undergraduate students, major of Physical Education and Health Education, Faculty of Education and Development

Sciences that participated in the group work activities emphasizing attitudes towards sexual risk behaviors, before and after the experiment. The samples were 16 undergraduate students, year 1, major of Physical Education and Health Education, Academic Year 2015, Faculty of Education and Development Sciences, with the lowest test scores before experiment, randomly selected by Purposive Sampling. The attitudes questionnaire with 6 rating scales were used for collecting (the same set of the first stage) and were subsequently by mean, standard deviation and t-test dependent.

The research findings were as follows:

1. The mean of sexual risk behaviors of undergraduate students, major of Physical Education and Health Education, equal to 2.79, was in the middle level.

2. There were significant differences at .05 level in sexual risk behaviors among undergraduate students, major of Physical Education and Health Education, who had different level of gender, age, class level and nature of accommodation

3. Attitude towards sexual risk behaviors factor, influence of friends to sexual risk behaviors factor, future orientation-self control factor, self-esteem and perception about sexuality from the media factor were the predictors of the sexual risk behaviors of undergraduate students, major of Physical Education and Health Education, Faculty of Education and Development Sciences, with power of prediction at 74.90%

4. The mean of attitude towards sexual risk behaviors of undergraduate students, year 1, major of Physical Education and Health Education, before and after participated in the group work activities, equal to 3.00 and 3.95 respectively, was in the middle level.

5. The mean of attitude towards sexual risk behaviors of undergraduate students, year 1, major of Physical Education and Health Education, after participated in the group work activities higher than before participated in the group work activities at the level of statistical significance .05.

Keywords: Factors, Sexual Risk Behaviors, Attitude, Undergraduate Students

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม จึงนับว่าเป็นวิกฤติช่วงหนึ่งของชีวิต เนื่องจากเป็นช่วงต่อของวัยเด็กและผู้ใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะต้นของวัยจะมีการเปลี่ยนแปลงมากมายเกิดขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นด้วยกันเองและบุคคลรอบข้าง หากกระบวนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยการดูแลเอาใจใส่ใกล้ชิดจะช่วยให้อายุรุ่นสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม บรรเทาปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น และเป็นทั้งแรงผลักดันและ

แรงกระตุ้นให้พัฒนาการด้านอื่นๆ เป็นไปด้วยดี (คลังปัญญาไทย. 2555) โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุ 14-18 ปี และวัยรุ่นชายในช่วงอายุ 16-20 ปี มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศที่สำคัญ คือ เริ่มสนใจเพศตรงข้าม การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเริ่ม สมบูรณ์เต็มที่ เป็นระยะที่เริ่มทดลองเกี่ยวกับเพศ หากวัยรุ่นไม่มีการเตรียมความพร้อม หรือไม่มีความเข้าใจต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อาจทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา ปัญหาสำคัญที่พบมากในวัยรุ่น คือ ปัญหาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น การคบเพื่อนต่างเพศที่ไม่เหมาะสม ไปเที่ยวตามแหล่งสถานบันเทิงกับเพศตรงข้าม โดยมีการ

สัมผัสร่างกายกัน พฤติกรรมดังกล่าวส่วนใหญ่เกิดจากความคึกคะนอง ความอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง ชอบเลียนแบบ ทำให้วัยรุ่นตัดสินใจมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยไม่คำนึงถึงผลที่ตามมา

ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ถือเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่ง ที่ส่งผลกระทบต่อโดยตรงและโดยอ้อม เช่น โรคเอดส์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง และการไม่สำเร็จการศึกษา ซึ่งล้วนเป็นผลพวงจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ไม่เหมาะสม และมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศหลายด้าน ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การศึกษารวมทั้งคุณภาพชีวิตของตัววัยรุ่นเองด้วย การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และลดพฤติกรรมเสี่ยงจึงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ควรกระทำ โดยต้องทำความเข้าใจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น ซึ่งมีความหลากหลายซับซ้อน

นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-21 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงสมบูรณ์เต็มที่ มีความอยากรู้อยากเห็น เริ่มสนใจเพศตรงข้าม มีความต้องการทางเพศ และเริ่มทดลองเกี่ยวกับเพศ ประกอบกับนิสิตส่วนใหญ่พักอาศัยร่วมกับเพื่อนๆ ในหอพักบริเวณย่านชุมชน ที่มีแหล่งบันเทิง ศูนย์การค้า ผับ เชน ต่างๆ มากมาย ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ รวมทั้งการเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมจากบุคคลรอบข้าง การเข้าถึงสื่อลามก สุรา ยาเสพติด ดังผลการศึกษาของสมบุญ ศิลปรุ่งธรรม และมยุรี ถนอมสุข (2554) พบว่า นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ชั้นปีที่ 1-3 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ที่มีเพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การได้รับสื่อที่กระตุ้นความรู้สึทางเพศ พฤติกรรมการดื่มสุรา การมีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สภาพการพักอาศัย พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ การอบรมเลี้ยงดู ความรู้เรื่องเพศ และค่านิยมทางเพศต่างกัน มีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นปัจจัยชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้มีโอกาสติดเชื้อเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่งผลกระทบต่อ

ต่อสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว และสังคมตามมา ดังนั้น เพื่อป้องกันและลดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตมิให้เกิดขึ้น แนวทางหนึ่งที่สามารถกระทำได้ คือ การทำความเข้าใจถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model) (Magnusson & Endler, 1977; ดุจเดือน พันธุนานิน, 2552) มาเป็นแนวทางเบื้องต้นในการกำหนดตัวแปรที่ศึกษา จากการประมวลเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน และการเห็นคุณค่าในตนเอง และปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ข่าวสารด้านเพศ จากสื่อมวลชน น่าจะเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการวิจัยที่ค้นพบจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวางแผนกำหนดกิจกรรมเพื่อเปลี่ยนแปลงตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศให้กับนิสิต และเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการเรียนการสอนรายวิชาเพศศึกษา และการวางแผนชีวิต 3(3-0-6) ให้มีความทันสมัย เหมาะสม และสอดคล้องกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ไม่ถูกต้องของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ และระยะที่ 2 การศึกษาเจตคติและการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต เป็นการศึกษาเชิงทดลอง โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ระยะที่ 1 การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-5 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ปีการศึกษา 2557 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 343 คน

แบ่งเป็นนิสิตเพศชาย จำนวน 216 คน นิสิตเพศหญิง จำนวน 127 คน (งานบริการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์. 2557) ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนนิสิตสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่เป็นกลุ่มประชากร ในระยะที่ 1

สาขา	กลุ่มประชากร (คน)										รวม
	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		ชั้นปีที่ 5		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
พลศึกษาและสุขศึกษา	52	32	54	26	42	28	38	21	30	20	343

ที่มา : งานบริการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์. 2557.

ระยะที่ 2 การศึกษาเจตคติและการเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ปีการศึกษา 2558 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 75 คน แบ่งเป็นนิสิตเพศชาย จำนวน 47 คน นิสิตเพศหญิง จำนวน 28 คน (งานบริการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์. 2558) ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนนิสิตสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่เป็นกลุ่มประชากร ในระยะที่ 2

สาขา	กลุ่มประชากร (คน)		
	ชั้นปีที่ 1		รวม
	ชาย	หญิง	
พลศึกษาและสุขศึกษา	47	28	75

ที่มา : งานบริการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์. 2558.

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-5 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ปีการศึกษา 2557 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามเพศและชั้นปี ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 245 คน แบ่งเป็น นิสิตเพศชาย จำนวน 158 คน นิสิตเพศหญิง จำนวน 87 คน ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนนิสิตสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระยะที่ 1

สาขา	กลุ่มตัวอย่าง (คน)										รวม
	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		ชั้นปีที่ 5		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
พลศึกษาและสุขศึกษา	33	26	33	14	38	17	32	15	22	15	245

ที่มา : งานบริการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์. 2557.

ระยะที่ 2 การศึกษาเจตคติและการเปลี่ยนเจตคติ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ปีการศึกษา 2558 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

จำนวน 16 คน แบ่งเป็นนิสิตเพศชาย จำนวน 15 คน นิสิตเพศหญิง จำนวน 1 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนิสิตที่มีคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำสุด (คะแนน pretest เรียงลำดับจากต่ำสุดไปสูงสุด) ดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงจำนวนนิสิตสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระยะที่ 2

สาขา	กลุ่มตัวอย่าง (คน)		
	ชั้นปีที่ 1		รวม
	ชาย	หญิง	
พลศึกษาและสุขศึกษา	15	1	16

ที่มา : งานบริการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์. 2558.

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย 8 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามชีวสังคม ตอนที่ 2 แบบสอบถามการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย ตอนที่ 3 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ตอนที่ 4 ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน ตอนที่ 5 การเห็นคุณค่าในตนเอง ตอนที่ 6 เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ตอนที่ 7 การรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน ตอนที่ 8 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต ประกอบด้วย พฤติกรรมชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่

ปลอดภัย โดยแบบสอบถามต่างๆ มีข้ออำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.83 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นชนิดความสอดคล้องภายในแบบแอลฟาทั้งหมด อยู่ระหว่าง 0.71 ถึง 0.92

ระยะที่ 2 การศึกษาเจตคติและการเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 2 ประกอบด้วย แบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (ฉบับเดียวกับระยะที่ 1) และโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้ในการเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์หัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและกีฬา เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยประสานอาจารย์ผู้สอน เพื่อขออนุญาต ชี้แจงวัตถุประสงค์ และนัดหมายวัน เวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 245 ฉบับ

4. ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดที่เก็บมา

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับมาดำเนินการจัดกระทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

ระยะที่ 2 การเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในระยะ 2 เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental designs) โดยใช้แบบแผนการทดลอง One-group pretest-posttest design (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2528 : 74) ดังตาราง 5

ตาราง 5 แบบแผนการทดลองแบบ One-group pretest-posttest design

สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

T ₁	แทน	การทดสอบก่อนในกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรม (กลุ่มทดลอง)
T ₂	แทน	การทดสอบหลังในกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรม (กลุ่มทดลอง)
X	แทน	การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

4. วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นิสิตสาขาพลศึกษา และสุขศึกษา ชั้นปีที่ 1 ตอบแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต และเก็บคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (pretest)

2. ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิของนิสิตที่ได้รับเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยได้แนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการวิจัย ให้กลุ่มตัวอย่างได้รับทราบ พร้อมทั้งลงนามยินยอม และขอความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูล โดยชี้แจงสิทธิที่กลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าร่วมการวิจัย หรือสามารถปฏิเสธที่จะไม่เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ได้ โดยไม่มีผลกระทบใดๆต่อการเรียนการสอนที่จะได้รับ สำหรับข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะไม่มีการเปิดเผยให้เกิดความเสียหายแก่กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย โดยผู้วิจัยเสนอการวิจัยในภาพรวมและนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น

3. การดำเนินการทดลอง ใช้กิจกรรมกลุ่มตามโปรแกรมที่กำหนด โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม กำหนด 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ทุกวันพฤหัสบดี เวลา 10.30-11.30 น. และวันศุกร์ เวลา 9.30- 10.30 น. เริ่มตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน 2558 - วันที่ 8 ตุลาคม 2558 ดังตาราง 6

ตาราง 6 วันที่ เวลา ในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้ในการเปลี่ยนเจตคติ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต
1	10 กันยายน 2558	ปฐมนิเทศ
2	11 กันยายน 2558	เจตคติต่อการวางตัวกับเพศตรงข้าม
3	17 กันยายน 2558	เจตคติต่อการวางตัวกับเพศตรงข้าม
4	18 กันยายน 2558	เจตคติต่อการวางตัวกับเพศตรงข้าม
5	24 กันยายน 2558	เจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มของมีนเมา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และสิ่ง เสพติดทุกชนิดในขณะที่ไปเที่ยวสังสรรค์
6	25 กันยายน 2558	เจตคติต่อการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การเที่ยวสังสรรค์กับเพศตรงข้าม
7	1 ตุลาคม 2558	เจตคติต่อการรับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวกับเรื่องเพศจากสื่อต่างๆ
8	2 ตุลาคม 2558	เจตคติต่อการรับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวกับเรื่องเพศจากสื่อต่างๆ
9	8 ตุลาคม 2558	ปัจฉิมนิเทศ

5. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัด
กระทำและวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา ดังต่อไปนี้
ระยะที่ 1 ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ ครบถ้วน ถูกต้อง
ของคำตอบของเครื่องมือแต่ละชุด โดยใช้ข้อมูลของกลุ่ม
ตัวอย่างที่มีความสมบูรณ์ มาดำเนินการวิเคราะห์

2. ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน
สำหรับเครื่องมือแต่ละชุด

3. นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วย
เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และ
กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะที่ 2 การเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยง
ทางเพศของนิสิต

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ ครบถ้วน ถูกต้องของ
คำตอบของเครื่องมือ โดยใช้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มี
ความสมบูรณ์ มาดำเนินการวิเคราะห์

2. ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน
สำหรับเครื่องมือ

3. นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วย

เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และ
กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีการใช้สถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
ระยะที่ 1 ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

1. วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (f) และ
หาค่าร้อยละ ตัวแปรลักษณะชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง
ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สถานภาพครอบครัว และ
ลักษณะการพักอาศัย

2. วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ได้แก่ เพศ
อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และลักษณะการพักอาศัย ต่อ
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ของนิสิตตามตัวแปรเพศ โดยใช้สถิติ (t-test independent)

4. เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต
ตามตัวแปรอายุ ชั้นปีที่ศึกษา และลักษณะการพักอาศัย
โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way
analysis of variances)

5. วิเคราะห์ความสามารถในการร่วมกัน
ทำนายปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต
ปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้าน
ลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ
แบบปล่อยปละละเลย และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อ
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ได้แก่
ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน และการเห็นคุณค่าใน
ตนเอง และปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่
เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ข่าวสาร
ด้านเพศจากสื่อมวลชน โดยใช้การวิเคราะห์แบบถดถอย
พหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ระยะที่ 2 การเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทาง
เพศของนิสิต

1. วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ได้แก่
เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทาง
เพศของนิสิตก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม (การทดลอง)
โดยใช้สถิติที (t-test dependent) (ชูศรี วงศ์รัตน์.
2528 : 75)

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ตามความมุ่งหมายของ
การวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า
ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 64.50) ศึกษาอยู่ในชั้นปี
ที่ 1 (ร้อยละ 24.08) มีอายุ 20 ปี (ร้อยละ 24.10)
สถานภาพครอบครัวส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
(ร้อยละ 83.60) และลักษณะการพักอาศัย ส่วนใหญ่
พักอาศัยอยู่หอพักกับเพื่อน (ร้อยละ 69.80)

2. ความแตกต่างระหว่างปัจจัยทางชีวสังคมต่อ
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขา
พลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒน
ศาสตร์ ตามตัวแปรเพศ อายุ ชั้นปี และลักษณะการพัก
อาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต
ปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

และพัฒนศาสตร์ จำนวน 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านลักษณะ
สถานการณ์ ได้แก่ การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อย
ปละละเลยและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยง
ทางเพศ ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ลักษณะมุ่ง
อนาคต-ควบคุมตนและการเห็นคุณค่าในตนเอง และ
ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติต่อ
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้ข่าวสารด้านเพศจาก
สื่อมวลชน

3.1 ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ ได้แก่
การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยและ
อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และ 2.90 ตามลำดับ อยู่ในระดับ
ปานกลาง

3.2 ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ได้แก่
ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตนและการเห็นคุณค่าใน
ตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และ 4.78 ตามลำดับ
อยู่ในระดับมาก

3.3 ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์
ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้
ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67
และ 3.68 ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง

3.4 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต
ปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
และพัฒนศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยง
ทางเพศ เท่ากับ 2.79 อยู่ในระดับปานกลาง

4. วิเคราะห์ตัวแปรที่มีความสามารถร่วมกัน
ในการทำนายปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ
นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
และพัฒนศาสตร์ โดยการวิเคราะห์การถดถอย
พหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression
Analysis) ดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในการทำนายปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients (β)	t	p
	B	SE			
ค่าคงที่ (Constant)	115.267	9.943		11.592	.000
- เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (ATT)	-.868	.120	-.366	-7.209	.000
- อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (INFR)	.643	.098	.294	6.544	.000
- ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน (FUOR)	-.939	.146	-.261	-6.439	.000
- การเห็นคุณค่าในตนเอง (SELF)	-.213	.054	-.139	-3.954	.000
- การรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน (PERC)	-.456	.132	-.152	-3.462	.001

R Square Adjusted = 0.749

จากตาราง 7 พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต เรียงลำดับตามสัมประสิทธิ์การทำนาย ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน โดย

ตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต ได้ร้อยละ 74.90 ส่วนตัวแปรการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตได้ โดยเขียนเป็นสมการในรูปคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

$$\text{RISK} = 115.267 - .868(\text{ATT}) + .643(\text{INFR}) - .939(\text{FUOR}) - .213(\text{SELF}) - .456(\text{PERC})$$

จากสมการข้างต้น อธิบายได้ว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน สามารถทำนายได้ด้วยตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้

ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน โดยตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต ได้ร้อยละ 74.90

5. ค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อยู่ในระดับปานกลาง ดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (X)	จำนวน (N)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	เกณฑ์ค่าเฉลี่ย	ระดับเจตคติ
ก่อน (pretest)	3.00	16	.416	2.67-4.33	ปานกลาง
หลัง (posttest)	3.95	16	.530	2.67-4.33	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีค่าเท่ากับ 3.00 และ 3.95 ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง

6. เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน ดังตาราง 9

ตาราง 9 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

เจตคติต่อ	การทดสอบ	X	S.D.	D	SD	t	P
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต	ก่อนการทดลอง	3.00	.416	.944	.585	6.45*	.000
	หลังการทดลอง	3.95	.530				

จากตาราง 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์

มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เท่ากับ 2.79 อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 22 ปีขึ้นไป ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย มีเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยดังกล่าวล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตอย่างยิ่ง ดังนั้น นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ จึงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยทางชีวสังคม

เพศ

นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นิสิตเพศชาย มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่านิสิตเพศหญิง อาจเป็นเพราะในสังคมไทย เพศชายเป็นเพศที่มีอิสระเสรี ผู้ปกครองไม่เคร่งครัดในเรื่องการปฏิบัติตนกับเพศตรงกันข้ามเหมือนอย่างเพศหญิง เพราะถือว่าเพศชายเป็นฝ่ายไม่เสียหาย สามารถมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ในขณะที่เพศหญิง สังคมไทยมองว่า เป็นเพศที่ต้องรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม และต้องรักษาพรหมจารีก่อนการแต่งงาน ไม่เป็นฝ่ายเสนอให้ชายก่อน

อายุ

นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา อายุไม่เกิน 18 ปี มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่านิสิตสาขาพลศึกษาและสุขศึกษาที่มีอายุ 20 ปี, 21 ปี และ 22 ปีขึ้นไป และนิสิตสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่มีอายุ 19 ปี มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่านิสิตสาขาพลศึกษาและสุขศึกษาที่มีอายุ 20 ปี, 21 ปี และ 22 ปีขึ้นไป อาจเป็นเพราะตัวแปรอายุมีความสัมพันธ์กับอัตราการมีเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ อายุที่เพิ่มขึ้น จะมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ อายุยังมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของบุคคลเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส วัยรุ่นที่มีอายุมากขึ้น จะมีความรู้สึกลงทางเพศเพิ่มมากขึ้น มีความเป็นอิสระมากขึ้น มีความคุ้นเคยกับเพื่อนต่างเพศมากกว่าวัยรุ่นที่อยู่ในวัยต่ำกว่า ดังคำกล่าวที่ว่า “เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น อายุที่เพิ่มขึ้นจะทำให้มีพัฒนาการทางเพศเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับตนเองมีความเป็นอิสระจากครอบครัว และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน

ระดับชั้นปี

นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่เรียนในชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นิสิตสาขาพลศึกษาและสุขศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่านิสิตสาขาพลศึกษาและ

สุขศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 2, 3, 4 และ 5 อาจเป็นเพราะ นิสิตชั้นปีที่ 1 เป็นนิสิตปีแรกที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย นิสิตส่วนใหญ่มีการปรับตัวในด้านการเรียนและความประพฤติ เพื่อให้สอบผ่านและไม่ขัดกับกฎระเบียบ ตามที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ จึงมีความตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียน ปฏิบัติตนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เลือกลงคบเพื่อนสนิทที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และชวนช่วยหาความรู้ในเรื่องต่างๆ รวมทั้งเรื่องเพศจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อให้ตนเองมีความรู้ความเข้าใจ และไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังคำกล่าวของ นิภาพรธณ วงศ์หนองแว้ง และคณะ (2555) ที่ว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่สูงขึ้น มีประสบการณ์ชีวิตมากขึ้น อาจจะไม่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นตามไปด้วย จึงเรียนรู้วิธีป้องกันการตั้งครรภ์ ได้หลากหลายวิธีมากขึ้นตามไปด้วย จึงทำให้นิสิตชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ น้อยกว่านิสิตสาขาพลศึกษาและสุขศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 2, 3, 4 และ 5

ลักษณะการพักอาศัย

นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่มีลักษณะการพักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นิสิตสาขาพลศึกษาและสุขศึกษาที่มีลักษณะการพักอาศัยอยู่กับเพื่อน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่านิสิตสาขาพลศึกษาและสุขศึกษาที่มีลักษณะการพักอาศัยอยู่คนเดียว และพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นๆ อาจเป็นเพราะนิสิตที่มีลักษณะการพักอาศัยอยู่กับเพื่อน ส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย ซึ่ง มีกฎ ระเบียบ ที่นิสิตต้องปฏิบัติตาม เช่น การไม่อนุญาตให้นิสิตพาเพื่อนต่างเพศเข้ามาในหอพัก นิสิตต้องเข้าออกเป็นเวลา ตั้งแต่ 05.00-23.00 น. การดูแลเข้มงวดกวดขัน มีเจ้าหน้าที่ตรวจตราเป็นเวลา ฯลฯ รวมทั้งนิสิตจำเป็นต้องมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม เนื่องจากมีเพื่อนๆ ที่พักอาศัยอยู่ด้วย การแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม อาจถูกตำหนิ และไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆ ซึ่งต่างจากนิสิตที่มีลักษณะการพักอาศัยอยู่คนเดียว และพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นๆ ส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่พักอาศัยอยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่ได้มีการแยกหอพักชายหรือหอพักหญิง ไม่ได้มีกฎเกณฑ์ต่างๆที่เข้มงวด ทำให้มีอิสระในการปกครองตนเอง

มีอิสระในความคิด มีความเป็นอิสระในการกระทำ และมีความเป็นส่วนตัว เช่น สามารถเข้าออกได้ตลอดเวลา นิสิตและเพื่อนต่างเพศสามารถไปมาหาสู่กันได้ตลอดเวลา และยังสามารถพักอาศัยร่วมกันได้อีก โดยไม่ต้องขออนุญาตจากบิดามารดา สิ่งต่างๆเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้ นิสิตมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ง่าย

3. ตัวแปรที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise) พบว่า ตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน โดยสามารถร่วมกันทำนายและอธิบายความผันแปรของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ได้ร้อยละ 74.90 ($R^2_{\text{Adjust}} = 0.749$) ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดของการทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา อาจเป็นเพราะเจตคติเป็นลักษณะทางจิตอย่างหนึ่ง โดยเจตคตินั้นเป็นสภาวะความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ ความพร้อมนี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทางหรือกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งที่สุดอดคล้องกับเจตคตินั้นออกมา เจตคติของบุคคลมี 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้เชิงประเมินค่า ความรู้สึกพอใจ-ไม่พอใจ และความพร้อมในการกระทำ ซึ่งนิสิตที่เห็นว่าการมีพฤติกรรมชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์ วิดีทัศน์ อินเทอร์เน็ต การถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างชายหญิงในเชิงขู่สาว และการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ และการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน และการมีคู่นอนหลายคน เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม เป็นสิ่งที่ตนเองไม่ชอบ ไม่พึงพอใจ และไม่พร้อมที่จะทำพฤติกรรมในลักษณะต่างๆ ก็ย่อมไม่มีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

4. ผลการศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา พบว่า นิสิตมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะ นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศก่อนการทดลอง อยู่ในระดับปานกลาง และเนื่องจากเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต เป็นสิ่งที่นิสิตสร้างสะสมจากประสบการณ์ในช่วงเวลาที่นานพอสมควร เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต จึงมีลักษณะที่คงทนถาวร การดำเนินการทดลองโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้ในการเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต ในช่วงเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ซึ่งเป็นช่วงเวลาสั้นๆ อาจทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตได้มากนัก ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม จึงอยู่ในระดับปานกลาง

5. นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้ในการเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้ในการเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต สูงกว่าก่อนการทดลอง อาจเป็นเพราะนิสิตมีการเรียนรู้ที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆอย่างใกล้ชิด โดยนิสิตแต่ละคนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมกับนิสิตคนอื่น ๆ ได้แก่ การอภิปรายกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง การแสดงบทบาทสมมติ การเลียนแบบตามแม่แบบ ซึ่งนิสิตสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึก แลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมถึงการที่นิสิตต่างร่วมกันให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ซึ่งกันและกัน เกิดความเข้าใจและนำไปสู่การสรุปเป็นหลักการที่เหมาะสมกับตนเอง และสามารถนำหลักการนั้นมาประยุกต์ใช้ เป็นแนวทางในการเปลี่ยนแปลงเจตคติของตนเอง

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 มีอายุ 20 ปี สถานภาพครอบครัว ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน และลักษณะการพักอาศัย ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่หอพักกับเพื่อน

2. ความแตกต่างระหว่างปัจจัยทางชีวสังคมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ ตามตัวแปรเพศ อายุ ชั้นปี และลักษณะการพักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ จำนวน 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตนเองและการเห็นคุณค่าในตนเอง และปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน

3.1 ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และ 2.90 ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตนเองและการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และ 4.78 ตามลำดับ อยู่ในระดับมาก

3.3 ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และ 3.68 ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง

3.4 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เท่ากับ 2.79 อยู่ในระดับปานกลาง

4. วิเคราะห์ตัวแปรที่มีความสามารถร่วมกันในการทำนายปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต เรียงลำดับตามสัมประสิทธิ์การทำนาย ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน โดยตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต ได้ร้อยละ 74.90 ส่วนตัวแปรการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตได้

5. ค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อยู่ในระดับปานกลาง

6. เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1.1 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่เป็นเพศชาย อายุ 20 ปี, 21 ปี และ 22 ปีขึ้นไป กำลังเรียนในชั้นปีที่ 2, 3, 4 และ 5 พักอาศัยอยู่คนเดียว หรือพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นๆ คบหากกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และมีการรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชนอยู่เป็นประจำ จัดว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามมา ดังนั้น ภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ จึงควรประสานความร่วมมือกับ บิดามารดา หรือผู้ปกครอง และอาจารย์ที่ปรึกษาในการเฝ้าระวัง สอดส่องดูแล เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตที่มีปัจจัยเสี่ยงดังกล่าว ร่วมกันปลูกฝังแนวคิด เจตคติ และความเชื่อที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ การคบเพื่อนต่างเพศ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านเพศ

รวมทั้งไม่ปล่อยให้ นิสิตมีอิสระในการพักอาศัยอยู่คนเดียว หรือพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นๆ ได้ง่ายมากเกินไป จนเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามมา

1.2 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ตัวแปร เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดของการทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์ ดังนั้น ภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ จึงควรมุ่งส่งเสริมการสร้างเจตคติในเรื่องเพศที่เหมาะสมแก่นิสิต โดยการนำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้เพื่อการเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต เพราะจากการวิจัย พบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า นิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษาที่เป็นเพศชาย อายุ 20 ปี, 21 ปี และ 22 ปีขึ้นไป กำลังเรียนในชั้นปีที่ 2, 3, 4 และ 5 พักอาศัยอยู่คนเดียว หรือพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นๆ คบหากลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน การเห็นคุณค่าในตนเอง อยู่ในระดับต่ำ และมีการรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน จัดว่าเป็น

กลุ่มเสี่ยงที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามมา ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับนำไปใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาเพศศึกษาและการวางแผนชีวิต หรือออกแบบการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต เพื่อสร้างเสริมลักษณะทางสังคม และลักษณะทางจิต โดยเฉพาะการปลูกฝังเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม และการคบเพื่อนที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแก่นิสิตต่อไป

2.2 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดของการทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ ดังนั้น จึงควรมีการวิจัยเชิงทดลอง โดยการพัฒนาโปรแกรมหรือออกแบบกิจกรรมกลุ่มที่มีประสิทธิภาพให้กับนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษาในกลุ่มอื่นๆ เช่น นิสิตที่มีคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลาง นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2, 3, และ 4 เป็นต้น โดยมีระยะเวลาการทดลองหรือช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมกลุ่มที่เหมาะสม ยาวนานพอสมควร ที่จะทำให้สามารถเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตได้มากขึ้น เพื่อให้ นิสิตมีเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม และมีพฤติกรรมทางเพศที่ดีต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คลังปัญญาไทย. (2555). <http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php>. สืบค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2555.
- งานบริการการศึกษา. (2557). จำนวนนิสิตคณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ ปีการศึกษา 2557. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- _____. (2558). จำนวนนิสิตคณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ ปีการศึกษา 2558. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2528). แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดุจเดือน พันธุมนาวิน. (2552). หลักและวิธีการประมวลเอกสารเพื่อความเป็นเลิศในการวิจัยทางจิตพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นิภาพรณ วงศ์หนองแวง และคณะ. (2555). ความสัมพันธ์ของระดับชั้นปีกับพฤติกรรมทางเพศต่อคูรัทที่ไม่เสี่ยงของนักศึกษาชาย สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 31(5): 59-70.

- สมบุญ ศิลปรุ่งธรรม และมยุรี ถนอมสุข. (2554). พฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา
ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2553 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์.
- Magnusson. D., & Endler, N.S. (1977). *Interactional psychology and personality*. NY: John Wiley
and Sons.